

Bruno Ferrero: A látogatás

Egy fiatalember minden nap délben bekukkantott a templom ajtaján és pár másodperccel később már ment is tovább.

Kockás inget és szakadt farmert viselt, mint a többi maga korabeli fiatal.

Papírzacskóban hozta az ebédre szánt két zömléjét. A plébános gyanakvóan kérdezte, hogy miért jött, mivel manapság már a templomban is lopnak.

- Imádkozni jövök – válaszolta a férfi.

- Imádkozni... Hogy tudsz ilyen gyorsan imádkozni?

- Hát... mindennap benézek a templomba és annyit mondok: „Jézus, Józsi vagyok”, aztán elmegyek. Rövid imádság, az igaz, de remélem, hogy az Úr meghallgat.

Néhány nap múlva egy munkahelyi baleset következtében a fiatalembert fájdalmas törésekkel szállították kórházba.

Többen voltak egy szobában. Érkezése teljesen átalakította az osztályt. Nemsokára az ő szobája lett a folyosó összes betegének találkozóhelye. Fiatalok és idősek ültek az ágya mellett és ő mindenkire rámosolygott, mindenkire volt egy-egy kedves szava.

A plébános is eljött meglátogatni és egy nővér kíséretében odament a fiatalember ágyához.

- Azt mondták, hogy nagyon össze vagy törve, mégis vigaszt nyújtasz a többiek számára. Hogy vagy képes erre?

- Annak köszönhetem ezt, aki minden nap, délben eljön hozzám.

Az ápolónő félbeszakította: - De hisz délben soha nem jön senki!

- Ó, dehogyisnem. Mindennap eljön, benéz az ajtón és azt mondja: - Józsi, Jézus vagyok -, és elmegy.

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek

XV. évf., 2018. február

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából!

Nehéz a szenvedés, a betegség és a megpróbáltatások idejére kegyelmi időként tekinteni! Mégis ez egy olyan időszak, amikor leginkább észrevehetjük a sok kegyelmet, amivel megajándékoz minket az Úr! Megtalálhatjuk az apró, fájdalommentes pillanatokot, a gyógyulás felé

vezető utat, a csend kegyelmét, amikor csak az Úrral lehetünk, rá figyelhetünk, megpihenhetünk az Ő szerető kegyelmében. A családtagokra, orvosokra, ápolókra, barátokra is tekinthetünk, mint Isten ajándékaira, akiket segítőként küldött mellénk a mi Urunk, Istenünk.

Az Úr mindig ott van velünk, figyel ránk, a betegség idején is! A kérdés az, hogy mi figyelünk-e rá, meghalljuk-e az Ő szavát, vigasztalását? Ha igen, akkor Sámuelhez hasonlóan válaszolhatunk: „*Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!*” (1Sám 3,9) Krisztus annyira azonosult a betegek szenvedéseivel, hogy az ő szenvedéseiket is magára vette. Nekünk ajándékozta a betegek kenetének szentségét, hogy megtapasztaljuk állandó együttérzését a beteg emberrel. Ne féljünk tehát papot hívni súlyos betegség idején, vagy időskorban ha szükséges! Hiszen ez a szentség, amint Szentatyánk Ferenc pápa mondta: megvigasztal, megerősít Jézus erejével, erőt adva a tovább haladáshoz.

A minket örök szeretettel szerető, irgalmas Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, a szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

*Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária
kórházpasztorációs referens*

Betegek Világnapja

Szent II. János Pál pápa kezdeményezésére 1993-tól február 11-e a Betegek Világnapja. 1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Soubirous Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

„Jézus az Egyházra hagyományozta gyógyító hatalmát, amire az Egyháznak válaszolnia kell. Ugyanazzal a gyöngéd tekintettel és együttérzéssel kell néznie a betegekre, mint ahogy az Úr tette. Erről a szeretetről tanúskodnak rendkívüli módon azok a családok, akik gyöngéden és kitartóan

gondozzák krónikus beteg vagy halmozottan sérült gyermekeiket, szüleiket, rokonaikat. A családon belüli ápolás az emberi személy iránti rendkívüli szeretet tanúságtétele, melyet megfelelő elismeréssel és politikai intézkedésekkel kell támogatni. Az orvosok, ápolók, papok, szerzetesek és önkéntesek, a hozzátartozók és mindenki, aki vállalja a betegek gondozását, részt vesz az Egyháznak ebben a küldetésében. Ez a megosztott felelősség növeli az egyes ember mindennapi szolgálatának értékét.” – írta Szentatyánk Ferenc pápa, az idei Betegek Világnapjára.

Az üzenet végén Ferenc pápa Mária, a gyöngédség Édesanyja oltalmába ajánlja a testben és lélekben beteg embereket. „Imádkozzunk mindannyian az Úr Anyjához, hogy az Egyház minden tagja szeretettel élje meg az élet és az egészség iránti hivatását!”

„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk.” Zsid 4,16

Segíts a szenvedésben – Szent II. János Pál imája

Ó Mária, aki Fiaddal együtt végigjártad a keresztutat,
Anyai szívedben győtrődtél a fájdalomtól,
de nem feledted beleegyező szavadat
és mélységesen bízta abban,
hogy akinél semmi sem lehetetlen, be fogja teljesíteni
ígereit.

Esdd ki számunkra és a jövődő nemzedékek
emberei számára a kegyelmet,
hogy rá merjünk hagyatkozni Isten szeretetére.

Segíts, hogy a szenvedésben, a megvetésben, a próbatételekben,
még ha sokáig tartanak és kemények is,
soha ne kételkedjünk az Ő szeretetében,
Jézusnak, a Te Fiadnak tisztelet és dicsőség mindörökké, Ámen.

Loyolai Szent Ignác: Önfelajánlás

Fogadd el, Uram, szabadságomat,
fogadd egészen,
vedd értelmemet, akaratomat
s emlékezésem.

Mindazt amim van, és ami vagyok,
Te adtad ingyen:
visszaadok, Uram, visszaadok
egyszerre mindent.

Legyen fölöttünk korlátlanul rendelkezésed;
csak egyet hagyj meg ajándékosul:
szeretnem téged.

Csak a szeretet maradjon enyém
a kegyelemmel,
s minden, de minden
gazdagság enyém,
más semmi nem kell. Ámen